

ниго вода, и ако бы пакъ отлагала твоя-та женидба, умори я съ голѣмы муки, за да дадешъ примѣръ на другы-те да не стоятъ срѣщу твои-те повелѣнія. Ще изгубишь своя-та си почестъ, ако бы ся обнародувало че една никаква мома тя е надвила, и вси твои подданицы ще заборавають че за другій конецъ не живѣять токмо да ти работяють. Еда ли не, ще ся посраимъ, отговори Любимъ, ако быхъ погубилъ една неповинна? понеже Зелина по правду не има никакова погрѣшка, Не, не, рече онъ, не е неповиненъ оный кой не ся покорява на твоя-та воля. Но полагамъ на примѣръ че щеше да учинишь една неправда: пакъ е по добръ да тя укоряють нежели да покажешъ какъ е опрощено въ нѣкои обстоятелства да не тя почитать. и да не ти ся покорявагъ. Реченный убо дворянинъ лъстяше така Любима: за това царь като ся убон да не види свое-то владѣнія че ся умалява загуби добро-то рѣшеніе кому вдухну прежде ревность покаянія, стори намѣреніе да пойде вичерь-та въ стая-та на овчарска-та дещеря, и да и учине зло ако не бы ся отрекла отъ прежднаго своего мнѣнія. Единоплечный на